

Szakmai gyakorlaton Finnországban

2011.03.05.-2011.04.02.

Beszámoló

**Az utazás a Tempus Közalapítvány Leonardo Mobilitás
program támogatásával valósult meg**

**Küldő iskola: Szegedi Szolgáltatási Középiskola és
Szakiskola Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és
Könnyűipari Tagintézménye, Szeged**

**Fogadó iskola: Koulutuskeskus Tavastia, Hämeenlinna,
Finnország**

Készítette Szőke Tamás 2/14. textiltechnikus tanuló

A szakmai programom megvalósítása

A szakmai programomban a következő elemek szerepeltek: ötletgyűjtés, inspiráció, tervezés
szövetminták készítése számítógépes tervezőrendszerrel

a tervezett szövet elkészítése

egy termék elkészítése (pl. lakástextília – párna, kárpit; kiegészítők – öv, sál)

A gyűjtőmunkát, az inspirációszerzést már kiutazásunk előtt elkezdtem. Tervekkel, célokkal indultam neki az útnak. Már itthon körvonalazódott bennem és nagyjából tudtam, mit szeretnék csinálni, és mi az, ami tetszene, és aminek örülnék.

Mi, textilesek leginkább szövessel foglalkoztunk, nem konkrét kollekciókat készítettünk, mint a ruhások.

Már az első héten belecsöppentünk a dolgok közepébe, nagyon sok élmény ért bennünket rövid idő alatt.

A hetek azonban nem múltak el eredménytelenül, a programot meg tudtam valósítani, és nagyon sok felejthetetlen élményt szereztem a négy hét alatt.

1. hét:

Az első hét ismerkedéssel, túrázásokkal és a környék felfedezésével telt.

Szombaton utaztunk Finnországba, s este a szállás elfoglalása után a kollégiummal ismerkedtünk meg. Vasárnapi napon a tanárnőinkkel elindultunk felfedezni a várost. Megnéztük a várat, amiben sok terem van, sok emelettel és lépcsővel. Sétáltunk egy hatalmasat városnézés céljából, utána pedig ettünk egy jót a belvárosban.

Az ezt követő napunk már iskola volt. Ez volt az első nap, hétfő.

Körbevezettek minket az iskolában, ami elég nagy meglepetést okozott. Teljesen eltérő a kinti oktatás, mint az itthoni. Sokkal gyakorlatiasabb a rendszer, mint itt. Mintha gyárakban lettünk volna. Az ottani diákok tényleg megtanulnak például autót szerelni, fényezni; hajszobrászkodni; főzni. Nagyon sok szakma közül választhatnak az ottani fiatalok, és mindegyik szakmához adott a professzionális felszerelés és a szakoktatók is.

Láttunk vegyész labort is, amely szerintem felszereltebb, mint egy itthoni egyetem.

Autószerelő műhely

Vegyész labor

Az ottani tanárnők megmutatták, mivel foglalkoznak a diákok, illetve mit merre találunk az épületen belül. A textiles csoport tanárnője Marita volt, aki az első napunkon megismertetett minket a weave point 6. nevű szövőprogrammal, amiben nagy segítség volt, hogy a nyelvet át lehetett állítani angolra. Ez jó volt, mert az angol felhasználó nyelvvel sok szakmai szót ismertünk meg, amelyeket később tudtunk használni. Ezzel a programmal készítettünk nehezebb és könnyebb szövésmintákat. Az iskolai szünetek elég érdekesen voltak az órák között. 9:45-10:20, 11:00-11:30 és 13:50-14:20. Ennyi alkalommal ettek, pihentek a helyi diákok. Mi az első szünetben jól laktunk a konyhán, és utána csak a délutáni szünetben mentünk enni. Az étel mindig finom volt, általában valami egészséges szendvics volt szabadon választható itallal.

Csütörtök este az iskola által kapott jegyekkel elmentünk egy igazi finn jégkorong meccsre, ami fantasztikus élmény volt.

A négy hét alatt nagyon jól megismertük Hämeenlinnát, kedves városka volt. A kint töltött időnk alatt többször felmentünk a városba éttermeket kipróbálni és szétnézni, illetve egy pénteki napon a ruhaipari tanárnő adta ki, hogy nagyobb finn design márkákat nézzünk meg a boltokban.

Elmentünk a Marimekko üzletbe, ahol a gyárban készített minőségi és különleges termékek voltak nagyon dekoratívan elrendezve.

Aztán a mellette lévő Pentik nevezetű bolt következett, ami lakberendezéssel, konyha és étkező dekorációkkal lepett meg minket:

Utána jött a Wetterhof alapanyag-kereskedés, ahol főleg fonalakat forgalmaztak, illetve textíliákból készített kézműves termékeket. Volt egy nemez állatfigura, melyre először nem értettük, miért van finnül annyi szöveg ráírva, de utána elmondták, hogy minden ilyen állatkának egy története van. Drága üzletek voltak ugyan, de ez érthető volt, hiszen a termékek természetes alapanyagból készültek és kézzel.

Voltunk Helsinkiben az iskolával is, ahol megnéztük a katedrális és a nagy könyvtárat

2. hét:

A szakmai feladat megoldásában sokat segített, hogy csoporttársnőmmel, Annával ketten dolgoztunk, így segíthettünk egymásnak. Az első hét ismerkedő szakasza után a következő héten már mindketten tudtunk a saját munkánkkal megfelelő ütemben haladni. Délelőttönként a tanműhelyben dolgoztunk, délután és este pedig érdekes programokon vettünk részt.

Szombaton mi is bementünk Helsinkibe egy menetrendszerinti járáttal. A buszpályaudvar hatalmas és ijesztő is egyben. Gyakorlatilag egy mélygarázs, ahol a buszok az alsó szintre érkeznek, az indulók pedig a felette lévő szintről indulnak. Óránként közlekednek. A buszpályaudvar felett található a Kamppi központ, ami valójában egy ötszintes bevásárlóközpont. Az első szinten éttermek vannak, és ez a szint nyílik az utca felé a pályaudvar felett. Marita mondott nekünk egy hangszerüzletet, mivel a férje is zenész, így elkezdtek azt keresni. Többen is segítőkészek voltak a helyi lakosok közül.

A sétánk során több finn üzletbe is betértünk, ahol megfigyeltük az ottani és az itthoni termékek minősége közti különbséget.

Mivel nagyon nagy a bevásárlóközpont, így majdnem fél napunkba került, mire sikerült az utcára kijutnunk.

Helsinkiben koncertezett ebben a hónapban a kedvenc zenekarom, és több emberen keresztül sikerült megtalálnunk a helyet, ahol tudtunk a koncertre jegyet váltani.

3. hét:

Az iskolában mindeközben szorgosan haladtam a szövetemmel, néha segítettem Annának, mert ő sokat küszködött a fonalszakadással. Készítettük a munkanaplót is, hiszen fontos volt, hogy dokumentáljuk a kinti eseményeket. Vittem laptopot magammal, így nem jelentett gondot a családommal és az iskolával tartani a kapcsolatot. De bentről, az iskola épületéből is internetezhettünk. A kapcsolattartás folyamatos volt, kaptunk segítséget az otthoni tanárnőnkől is.

.Csütörtökön és pénteken egy másik szövős tanár nő volt velünk, mert az osztálynak más órái voltak. Marita pedig péntekenként messze tanított az üvegfüvőknál. Jók voltak ezek a napok is, rengeteget segített ez a tanár nő is, és tudtunk ugyanúgy haladni a munkánkkal.

Több szempontból is jó volt ez az idő, amit kint töltöttünk, mert mi elméletben tanultunk itthon szövést, kipróbálni sosem volt rá ennyi lehetőségünk. Úgy érzem, sokat segített abban még a vizsgák előtt, hogy a szövésre vonatkozó tételeimet megértsem, és ne kemény magolással kelljen tanulnom, hanem könnyedén el tudjam magyarázni, hogyan is megy ez valójában.

Volt egy nagyon szép napunk, amikor Marita az iskola luxusbuszával elvitt minket egy kisebb városnézésre. Igaz, a városnézésünk először szakmai programmal kezdődött, mert a textilfestő műhelybe mentünk, ahol fonalakat is festettek, illetve a diákok ott tanulhattak több textilszínezési módot, például a nyomott minta készítését. Utána megnéztünk egy nagyon szép parkot, illetve felmentünk a kilátóba, ahonnan a lejtás elég érdekes volt. Utána elmentünk megnézni egy középkorban épült kis templomot, ami nagyon szép volt és szépen karbantartották.

A harmadik hét péntekén volt a várva várt koncert, emiatt ez a hetünk már izgalomban telt el. A koncert helyszínére egy esti busszal mentünk. Irtózatos hóvihár volt, a buszpályaudvar felé alig haladtunk a hóban. Egyszer csak Marita megjelent mellettünk kocsival és kivitt minket. Az a nap nagyon izgalmasan telt. Bementünk Helsinkibe, ahol először egy boltba mentünk. Utána elindultunk megkeresni a helyet, ahol lesz a koncert. Bár a megkérdezése gondot jelentett kissé, mivel a hely neve: PRKL KLUB volt és nem tudtuk kimondani a nevet, így inkább a jegyen mutattuk hova szeretnénk eljutni. Végül is odataláltunk.

Beszélggettünk egy finn fiatal fiúval, aki elmesélte, hogy nemsokára indul Németországba dolgozni és mondta, hogy kíváncsian várja, milyen lesz. Le kellett mennünk egy lépcsőn az alattunk lévő helyiségbe és fizettünk ruhatárat is, mert a kabátokat, táskákat kötelező volt beadni. Szokatlan volt, hogy itt nem zárkozott el a zenekar és az emberek sem viselkedtek örülten. A koncert eszméletlenül jó volt, de teljesen más, mint egy hazai klubban.

A koncert végén némi ügyeskedés árán tudtunk aláírást is szerezni a frissen szerzett plakátunkra, amit itthon szántunk ajándékba. Majd hajnali egykor fogtunk buszt és haza indultunk.

A másik nagy élmény onnan indult, hogy egy este mentünk a kisbolt felé sétálni az erdő irányába, ahol sok-sok kis hétvégi házat láttunk esti kivilágításban, azonban sajnos egy ponton a járda elfogyott, de egyik Helsinkiben töltött napunk után a helyi pályaudvaron megkérdeztük, melyik busz megy a kollégiumhoz. Mondtak egy járatot, ami odamegy, viszont körbe a városon.

Jó ötlet volt felszállni rá, mert olyan helyeken ment körbe, amiket gyalog sosem jártunk volna be és olyan szép tájakat láttunk, amit amúgy sosem nézhettünk volna meg.

4. hét:

Az utolsó héten Marita elvitt minket az üvegfúvókhöz, ahol mi is kipróbálhattuk az üvegfúvást.

Az utolsó pénteki nap izgalmasan telt, mert Marita egy meglepetést tartogatott számunkra.

Kiderült, hogy a meglepetése az volt, hogy találkozhattunk egy magyar fiatal emberrel, aki 10 éve él kint Finnországban és elmesélte, hogyan került ki és hogyan jutott el odáig, amit eddig elért. Nagyon büszke volt családjára és arra, hogy szeretettel járnak haza Magyarországra a rokonaikhoz.

Összességében jó volt egy olyan rendszerben tanulni, amit máshol sosem lett volna lehetőségünk kipróbálni, nagyon sok kedves embert ismertünk meg, akikkel remélem-, még beszélünk majd a jövőben is. Több esetben is elgondolkoztam rajta, hogy milyen lehet kint élni tartósan, hiszen az itthoninál sokkal jobbak a lehetőségeik a fiataloknak egy kulturáltabb életre, illetve arra, hogy fejlődhessenek és az általuk választott szakmában lényegesen több gyakorlatot és tapasztalatot szerezzenek.

Szakmai tapasztalataim, munkamenetem

Textiltechnikusként itthon a két év alatt elég sok mindent tanultunk. Anyagok tulajdonságait, fonást, szövést kötést.

Kintlétünk alatt a tapasztalatgyűjtésem leginkább a szövésre terjedt ki, de megtanulhattam varrni és vasalni (gőzölni) is. Itthon nem volt lehetőségem ezeket tanulni. Kiutazásunk előtt pár héttel kicsit próbálgattuk a varrást, hogy annyira ne legyen idegen tőlem, de igazán nagy mértékű tapasztalatszerzést a kinti varrás nyújtott.

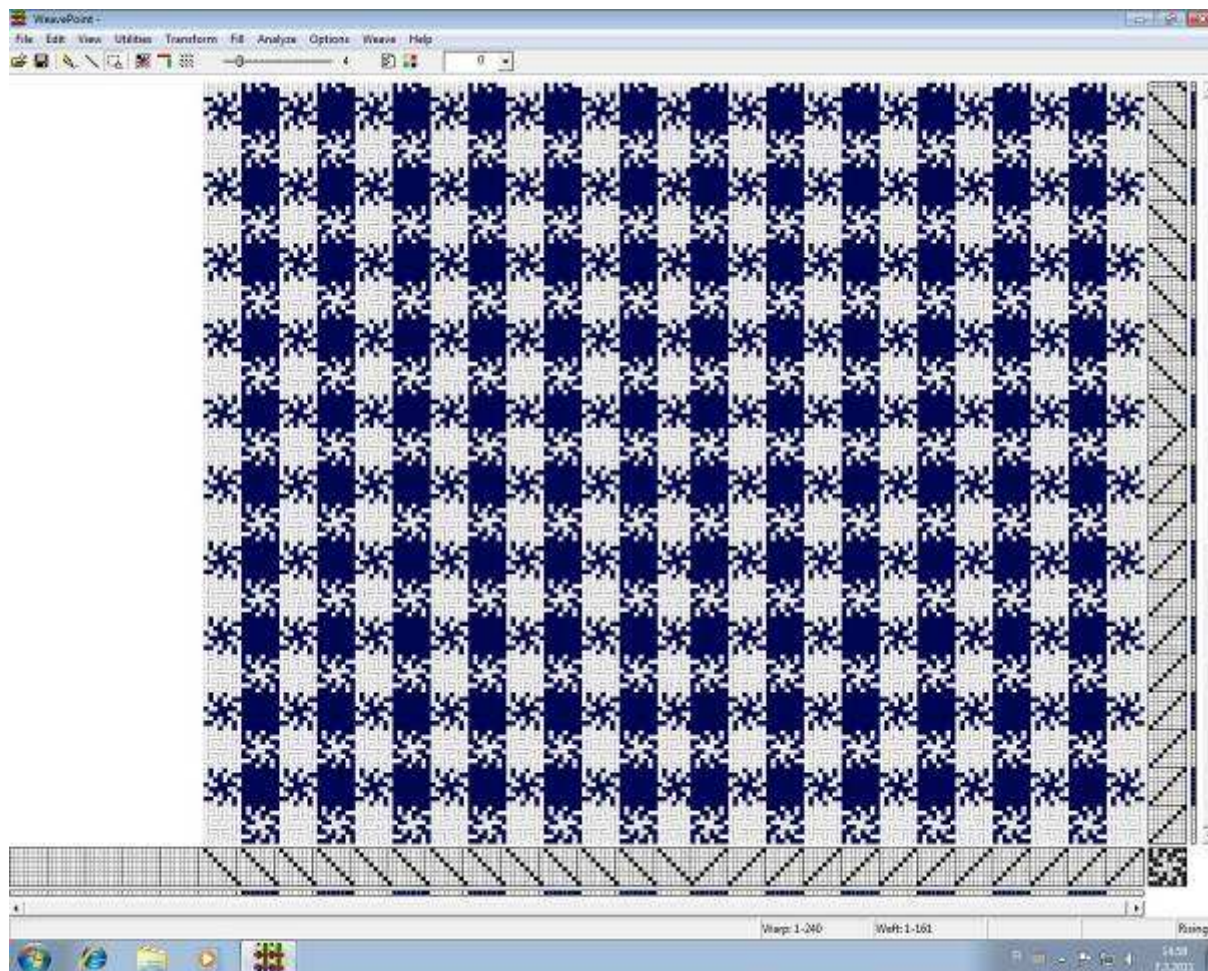

A szövésrel kapcsolatban is sok tapasztalatot szereztem. Itthon gyárakban láttunk automata szövőgépeket, de sajnos sosem kezeltük őket. Elméleti tudáson kívül sosem szereztünk igazi gyakorlati tudást, mert a gyárakban munka folyt, ezért nem nyúlhattunk a gépekhez.

Kint pedálokkal vezérelt fa szövőszékeket használtunk. Ez az alapja annak, amit mi itthon láttunk. A kinti tanárnő megmutatta az elején, hogy mit csináljunk és aztán önállóan kellett boldogulnunk. (Azért ha valamit nem tudtunk megcsinálni vagy történt valami, ami gátolta a továbbhaladást - pl. fonalszakadás- készséggel segítettek mind a tanárok, mind a diákok.)

Megismertünk egy szövés minta tervező programot, mellyel a későbbi termékeink mintáját terveztük meg. Itthon papírra rajzoltunk ilyen mintákat.

Az első hét során főleg mintatervezéssel foglalkoztunk, próbáltuk több szempontnak megfelelően kidolgozni a szövés mintát, szabályozni a fonallebegések elhelyezkedését, számát és kísérleteztünk színhatásokkal. Itthon a felkészítő során az én feladatomban volt a párnák és az egyéb textil kiegészítők gyűjtése és ennek megfelelően az első mintám egy párna minta volt, amelynek a szövés előkészítését nagyrészt még az első héten be tudtam fejezni. Felvettem a fonalat, befűztem a bordákba és a pedálokba alul (lábítókba).

Az általam készített párnahuzat mintája

A második hét során a megtervezett mintám szőttem összesen nyolc pedál segítségével, illetve kétszínű vetülékfonallal. Kék és fehér fonalakat választottam lánc- és vetülékfonalnak is, ugyanis törekedtem az ország jellegzetes színvilágával dolgozni, ahol a fehér és a kék már a finn zászló színe is, azonkívül pedig a fehér jelképezi a havat, a tisztaságot, a szép telet, míg a kék a tengert, az eget és e kettő együtt talán jelképezheti a hideget is. Ennek ellenére öltözködésükben és a termükben készülő termékek nagyrésze élénk színű és mintájú volt. A szövés eltartott egész héten és viszonylag problémamentesen haladt. Összesen nyolcvan centiméter hosszú szövetet készítettem, amelyet még a harmadik héten is folytattam, ugyanis a sok pedál miatt picit lassabban haladt, illetve mindeközben segítettem csoporttársamnak, Annának is, amikor szükség volt rá.

Láncfonalak felvetése, lábítók befűzése

A harmadik hét végén Anna új szövést kezdett, ebben segédkeztem ismét. Teljesen önállóan vetettük fel a fonalat láncfonalnak, illetve fűztük be a szövőgép különböző részeibe a fonalakat az előre megtervezett mintának megfelelően. Segítettem a pedálokba befűzni, a nyüstökbe illetve a bordákba. Itt már gyorsan haladtunk és utána folytattam a párnám szövését.

A negyedik héten befejeztem a párnám és némi tanári segítséggel, de önállóan bevarrtam a cipzárat a már előtte megvarrt párnahuzatomba. Összevarrtam első lépésben a párnahuzat oldalait, illetve a cipzárt beletettem. Majd az iskola raktárából vettem bele egy már kész tollpárnát, és ezáltal még azon a napon kész lett a párnám.

Ezt követően a gépet kifűztem, rendbe tettem környékét és neki álltam egy új mintának, melyet egy könyvből választottam ki. Ez egy tipikus finn népi motívum volt, és én övnek szerettem volna ezt megcsinálni.

Az általam készített öv mintája

Ezt egy számítógép vezérelt szövőgépen készíthettem el, melynek már nem kellett pedálokat fűzni, hanem csak egy pedál volt és a számítógépes programnak megfelelően emelte az éppen szükséges nyüstöt. Nagyo jó volt ezt kipróbálni, megtanulni, ugyanis hallottam már számítógépvezérelt gépről, azonban megtapasztalni annak használatára még sosem volt lehetőségem. A láncfonalam itt három színből állt, míg a vetülékfonalam csak egyből, de egy különleges vetelőbe volt fűzve, amely két vetülékfonal egyidejű bevetésére volt alkalmas. Egész gyorsan haladtam vele, pár nap alatt sikerült befejezni, azonban aztán jött a neheze, az övcsat felhelyezése rá, illetve a lyukak kiütése az övön. A lyukak kiütéséhez egy speciális szövetlyukasztót használtunk, majd rányomtuk egy kézi működtetésű géppel a fém karikákat. Sajnos, néhány fonalam elszakadt, de a további bomlás elmaradt a lyukak körül. Az övcsatot magam varrtam fel rá sima háztartási varrógép segítségével.

A szövés folyamata

Kintlétünk során sok emberrel találkoztunk. A finnek segítőkészek, de sajnos nagyon zárkóztak voltak. Ha bármikor segítség kellett nekünk, ők készségesen segítettek, de maguktól nem jöttek oda beszélgetni, meg kérdezni.

Én sajnos nem beszélek angolul, de nagyjából értettem, mit mondtak és azért meg tudtam oldani a dolgokat. Rajzoltam, mutogattam, és ha valami nagyon nem ment, akkor a többiek azért segítettek. Nem volt sok ilyen helyzet, de azért a szakmai részeknél - pl. hogy húzózárat vagy gombot szeretnék-e a párnahuzatomra- azért kellett a segítség.

Találkoztunk egy francia csoporttal is, akik ugyan olyan cserediákok voltak, mint mi. Ők is abban a kollégiumban laktak. Nagyon kedvesek és közvetlenek voltak. Még vacsorázni is vacsoráztunk velük egy este.

Az első héten adódott egy kisebb problémánk, amit sikerült megoldanunk. A fürdőszobánkban adódott egy nagyobb dugulás, amelyet végülis úgy tudtak megoldani gyorsan, hogy kaptunk egy másik szobát. Mi mindent megtettünk az ügy érdekében. A kollégium egyik tanárát hívtuk föl, aki kijött, megnézte és küldött egy vízvezeték-szerelőt. Ő is megnézte és közölte, hogy küld valakit, aki megcsinálja. (ezt kicsi furcsállottuk, hogy a vízvezeték- szerelő mondta, hogy küld valakit). Aztán végülis jött még egy úr és mondta, hogy költözzünk át a szemben lévő szobába.

Jó tanácsaim a jövő pályázóinak:

- Merjetek jelentkezni a pályázatra, mert bátraké a szerencse.
- A repülőtéren a bőröndjeitekkel nem fognak kesztyűs kézzel bánni. Lehetőleg törékenyet ne nagyon rakjatok a bőröndbe, csak ha nagyon muszáj és akkor is jól csavarjátok körül mondjuk törölközővel vagy vastag pulcsival. Szerintem az sem árt, ha befóliáztatjátok indulás előtt a bőröndöt, mert elég koszos lesz.
- A hazai ízek lehet, hogy hiányozni fognak. Ez tény. Ha tehetitek, mindenképpen vigyetek magatokkal itthoni fűszereket. Pl.: fűszer paprikát, paradicsom konzerveket, szerintem egyki bors sem árt. A kinti ételek közül nagyon sok ízetlen. Mi találtunk kint ilyen kis tasak fűszerpaprikát, mert egyik nap paprikás krumplit főztünk, de semmi íze nem volt!
- A kinti tanárok roppant aranyosak és kedvesek. Bátran kérdezzetek tőlük, ha bármi probléma van, akkor is. Készséggel segítenek. Még olyan dolgokban is, amire nem is gondoltátok. Én például szerettem volna egy hangszerüzletbe eljutni, mert hobbi szinten dobolok és kiderült, hogy Marita (a kinti tanárnőnk) férje is dobol és kapásból leírt vagy 3 hangszerüzletet pontos címmel.
- Kicsit zavaró, hogy nem használnak az emberek papírzsebkendőt. Erre nem tudom, hogy tudnátok fölkészülni. Egy kis időnek el kell telnie, hogy megszokjátok ezt. Ha nyitott szemmel járjátok a boltokat, akkor találhattok zsepit. Ritka, mint a fehér holló, de azért lehet találni. ☺
- Amikor mi kint voltunk, annyira már nem volt hideg, de ha ti korábban mentek, akkor öltözködjetek rétegesen. Jó az, ha van rajtatok elég ruha, mert ha melegek van, még mindig könnyebb kibújni pár rétegből, mintha nem lenne rajtatok elég és fáznátok.